

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΑΙΔΩΝΟΣ ΤΣΕΛΕΠΗΣ ΑΠΟ ΤΗ ΦΙΛΙΑ

Εννιάχρονο προσφυγόπουλο σεργιάνισε στα κατεχόμενα!

• ΤΟΥ ΚΟΡΝΗΛΙΟΥ ΧΑΤΖΗΚΩΣΤΑ

Είναι μόλις εννέα χρόνων. Δεν γνώρισε το κατεχόμενο χωριό του, άκουσε όμως πολλά γι' αυτό.

Ο Γιώργος Φαίδωνος Τσελεπής από την κατεχόμενη Φιλιά, σχημάτισε την εικόνα

του χωριού του στην φαντασία του με τα τόσα πολλά που είχε ακούσει από τους γονείς και συγγενείς του και το μόνο που απέμεινε ήταν να γνωρίσει στην πραγματικότητα τώρα — και όχι στη φαντασία — την Φιλιά.

Ληλατημένη η εκκλησία του Αγίου Ιλαρίωνα!

Μπήκε σαν κατεχόμενα. Την περασμένη Τετάρτη! Έφθασε μέχρι τον Άγιο Ιλαρίωνα την Κερύνεια, το Πέλλα Πάις, σεργιάνισε σ' αυτά κάθησε σε εστιατόρια και έφαγε, αλλά δεν κατάφερε να φθάσει στην... Ιθάκη, που στην προκειμένη περίπτωση ήταν το χωριό του και γύρισε το βράδυ.

Ο Γιώργος είναι μαθητής της Τετάρτης τάξης του Δημοτικού Σχολείου Αποστόλου Βαρνάβα Ακροπόλεως. Γεννήθηκε στην Αγγλία όπου έζησε μερικά χρόνια, αλλά δηλώνει «φανατικός φιλιώτης όπως και οι γονείς του».

Χαρακτηριστικό παράδειγμα της αγάπης του για το χωριό του, αποτελεί η πιο κάτω περίπτωση.

Ο Γιώργος βιντεογράφησε διάφορα στιγμιότυπα που έδειξε η τηλεόραση για την Φιλιά και τα έβλεπε και τα ξανάβλεπε με τις ώρες... Ρωτάει συχνά για το χωριό του. Βλέπει εξεταστικά τις φωτογραφίες της Φιλιάς που τυχαίνει να πέφτουν στα χέρια του και πλάθει την φαντασία του. Είναι τακτικός θαμνίας του ΘΟ'Ι Φιλιάς και δεν παραλείπει να συμμετάσχει στις εκδηλώσεις του χωριού του. Ούτε φυσικά και στην καθιερωμένη αντικατοχική πορεία προς τη Φιλιά που πραγματοποιείται κάθε χρόνο τον μήνα Ιούλιο.

Φέτος, ο μικρός Γιώργος θα δώσει και πάλι δυναμικά το παρόν του στην πορεία προς τη Φιλιά στις 22 Ιουλίου που αυτή τη φορά έχει μια ξεχωριστή ιδιαιτερότητα. Θα είναι πιο δυναμική, πιο μαζική, πιο αποφασιστική.

Η φανέλλα με την επιγραφή «Δεν ξεχνώ την Φιλιά» έχει γίνει πλέον «σήμα κατατεθέν» για τον μικροκαμωμένο Γιώργο.

Το μικρό Γιώργο συναντήσαμε στο τυπογραφείο των αδελφών Θεοδώρου όπου ο ίδιος μας μίλησε για την αποφασιστική του ενέργεια.

Η απόφασή του να ξεκινήσει για τη Φιλιά, εκδηλώθηκε χάριν μιας συγκυρίας.

Έτυχε να βρίσκεται στην Κύπρο ένας Άγγλος φίλος του πατέρα του, Φαίδωνος Τσελεπής, ο οποίος ήθελε να γνωρίσει και την κατεχόμενη Κύπρο.

Ο Άγγλος περιηγητής θα ξεκινούσε την περασμένη Τετάρτη για τα κατεχόμενα και φυσικά ο Φιλιώτης πρόσφυγας τον παρακάλεσε να περάσει και από το χωριό του, το σπίτι του να του φέρει φωτογραφίες και να του περιγράψει την σημερινή κατάσταση του χωριού του.

Ενώ ο πατέρας του συζητούσε με τον Άγγλο τουρίστα για το πώς θα πήγαινε στη Φιλιά, για το πώς θα έφθανε στη γειτονιά του και στο σπίτι του, ο μικρός Γιώργος, επενέβη στη συζήτηση και είπε: **Θέλω να πάω κι εγώ μαζί του.**

Εξεπλάγησαν οι γονείς του για την απόφαση του Γιώργου και πολύ περισσότερο με την επιμονή του.

Ο μικρός Γιώργος με τον πατέρα του Φαίδωνα Τσελεπή. Από τον πατέρα του και τους συγγενείς του έμαθε τα όσα ξέρει για τη Φιλιά, το χωριό του.

Δεν κλόνισε την απόφασή του η παρέμβαση της μητέρας του. Του τόνισε τον κίνδυνο ότι μπορεί να τον πιάσουν οι Τούρκοι.

Ήταν ανένδοτος όμως ο Γιώργος, ο οποίος απάντησε: **«Το πολύ — πολύ να προστεθεί ακόμη ένας αγνοούμενος!»**

Η αποφασιστικότητά του, έπεισε τους γονείς του και τον

άφησαν να επισκεφθεί το χωριό του που τόσο λαχταρούσε.

Ο Γιώργος ένοιωθε τότε μια χαρά απεριγράπτη. Δεν μπορούσε να την εκφράσει, αλλά καταλάβαινες το πόσο λαχταρούσε να γνωρίσει το χωριό του.

Το ταξίδι που ονειρευόταν άρχισε το πρωί της Τετάρτης.

Ο Άγγλος περιηγητής με τον μικρό Γιώργο, ξεκίνησαν με το

αυτοκίνητο του Φαίδωνα Τσελεπή προς το οδόφραγμα του Λήδρα Πάλας.

Δεν ειδικαιούντο όμως να κυκλοφορήσουν με το εν λόγω αυτοκίνητο και πήραν ταξί.

Πάμε στη Φιλιά, είπε ο Άγγλος προς τον Τούρκο ταξιτζή. Προς έκπληξή τους όμως, ο Τούρκος απάντησε ότι η περιοχή είναι στρατιωτική και δεν επιτρέποντο οι επισκέψεις πε-

Ο Γιώργος Τσελεπής που πήγε μέχρι την Κερύνεια, αλλά δεν κατάφερε να πάει στο χωριό του. Ίσως να μην έχει όμως τόση σημασία αυτό. Γιατί μεγαλύτερη σημασία έχει η απόφασή του...

ριηγητών.

Τότε κατευθύνθηκαν προς τον Άγιο Ιλαρίωνα. Ήταν σκυθρωπός ο Γιώργος, που δεν θα μπορούσε να πάει στο χωριό του, αλλά από την άλλη ένοιωθε χαρούμενος που είχε την τύχη να γνωρίσει τα τουρκοπατημένα μέρη μας, που οι συνομιληκοί του δεν γνώρισαν.

Περάσαμε από τη Λάπηθο, μας είπε: Ήταν το μόνο χωριό που θυμόταν. Κι έφθασαν μετά στα απόκρημνα μέρη του Αγίου Ιλαρίωνα.

Ήταν ένα ερημωμένο χωριό με λίγους μόνο κατοίκους. Υπήρχαν πολλά χαλάσματα και πολλές ακαθαρσίες στους δρόμους.

Κατευθύνθηκαν στη συνέχεια στο μοναστήρι του Αγίου Ιλαρίωνα, που καθόλου δεν έμοιαζε με μοναστήρι.

Η εκκλησία έμοιαζε με σταύλο! Τίποτε δεν στεκόταν όρθιο. Χωρίς, εικόνες, χωρίς πόρτες χωρίς παράθυρα. Ήταν έντονα τα ίχνη των βάρβαρων αλλοθρήσκων.

Και οι τοίχοι ακόμη ήταν γδαρμένοι, μας λέει ο μικρός Γιώργος, ενώ στο πάτωμα ήταν πεταμένα χαρτιά και «μαστραπούθκια».

Το Πέλλα Πάις ήταν η επόμε-

νη επίσκεψή τους. Εκεί απλώς κάθησαν σε ένα εστιατόριο να φάνε. Δεν έφαγαν όμως με την όρεξή τους! Η ακαθαρσία και τα άγευστα φαγητά, καθόλου δεν τους προκαλούσαν την όρεξη. «Έφαγα δύο τρεις πατάτες, επειδή πεινούσα», είπε ο Γιώργος.

Επισκέφτηκαν μετά το λιμανάκι της Κερύνειας. Οι τουρκοκές σημαίες, του προκαλούσαν οργή στον μικρό Γιώργο που τις κοιτούσε «ανέκφραστος» όμως.

Τον φάρο του λιμανιού του χαλούσαν μας είπε.

Εκεί κοντά, κάθησαν, ήταν ένα ποτό κι έφυγαν.

Η κατάσταση όμως της καφετέριας, καθόλου δεν διέφερε από την ακαθαρσία του εστιατορίου στο Πέλλα Πάις.

Σεργιάνισαν λίγο στην Κερύνεια και πήραν το δρόμο για την Λευκωσία.

Ήταν ένα ταξίδι αξεχαστό για τον μικρό Γιώργο. Έφυγε όμως με την πίκρα στην καρδιά. Θα ξαναδοκιμάσω, είπε με αποφασιστικότητα. Δεν ξέρω ακόμα με ποιο τρόπο.

Ο Άγγλος τουρίστας όμως δεν θέλει να ξαναπάει. Δεν του καθόταν στο στομάχι οι Τούρκοι!